

חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994*

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק זה מטרתו ליישם את ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) והמסמכים שנלוו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור.

פרק ב': סמכות שיפוט ועזרה משפטית

2. תיקון תקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967² (להלן - החוק להארכת תוקפן של תקנות-שעת-חירום - עזרה משפטית), מוארך בזה עד יום י"ז באייר התשנ"ט (3 במאי 1999), בתיקונים שלהלן:
שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) והארכת תוקפן

(1) בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות-שעת-חירום - עזרה משפטית, לפני תקנה 1 יבוא: "פרק א': פרשנות";

(2) בתקנה 1 -

(א) בהגדרה של "אזור", אחרי "חבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

(ב) הגדרת "היום הקובע" - תימחק;

(ג) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"ההסכם" - ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין הארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

"הרשות הפלסטינית" - הרשות הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"המשטרה הפלסטינית" - המשטרה הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"ישראלי" - כל אחד מאלה:

(1) אדם הרשום במרשם האוכלוסין, לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965³;

(2) תאגיד הרשום בישראל או תאגיד שהוקם על פי דין בישראל;

"אדם הנמצא בישראל" - לרבות ישראלי ולרבות תאגיד הפועל בישראל או שהשליטה בו היא בידי ישראלי;

(3) אחרי תקנה 1 תבוא הכותרת: "פרק ב': סמכות שיפוט";

* נתקבל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בחצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.

¹ כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270; התשמ"ג, עמ' 20.

(א) במקום תקנות משנה (א) ו־(ב) יבוא:

"(א) בנוסף לאמור בכל דין יהיה בית המשפט בישראל מוסמך לדון, לפי הדין החל בישראל, אדם הנמצא בישראל על מעשהו או מחדלו שאירעו באזור וכן ישראלי על מעשהו או מחדלו שאירעו בשטחי עזה ויריחו, והכל אם המעשה או המחדל היו עבירות אילו אירעו בתחום השיפוט של בתי המשפט בישראל;

(ב) הוראות הדין החל בישראל בנוגע לעבירות של ברירת משפט ולעבירות מינהליות יחולו, גם על עבירות כאמור שעבר ישראלי באזור או בשטחי עזה ויריחו ושאלו היו נעברות בישראל היו עבירות כאמור."

(ב) בתקנת משנה (ג) במקום "ולא היה רשום במרשם האוכלוסין כאמור בתקנת משנה (א)" יבוא "ולא היה ישראלי" ובסופה יבוא "וכן אינה חלה על תושב שטחי עזה ויריחו".

(5) אחרי תקנה 2 יבוא:

"סמכויות נוספות 2א. (א) לבית המשפט בישראל יהיו כל הסמכויות הנתונות לו על פי הדין החל בישראל בקשר לעבירות שהוא מוסמך לדון בהן על פי כל דין, גם לענין צווים שיש לבצעם באזור, או שיש לבצעם בשטחי עזה ויריחו לפי פרק ג' סימן ב'.

(ב) בית המשפט בישראל רשאי להתיר בצו האונת סתר לפי פרק ג' לחוק האונת סתר, התשלי"ט-1979⁴, לישראלי הנמצא באזור או בשטחי עזה ויריחו.

סמכות בית המשפט בעניינים אזרחיים

2ב. (א) בית משפט או בית דין לא יימנע מלדון בתובענה של ישראלי שהוא מוסמך לדון בה על פי דין, שעילתה מעשה או מחדל או פעולה אחרת שאירעו בשטחי עזה ויריחו, אף אם תושב שטחי עזה ויריחו הוא נתבע או צד לה.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו במקרים הבאים:

(1) נושא התובענה הוא עסק מתמשך של ישראל המתנהל בשטחי עזה ויריחו.

(2) נושא התובענה הוא מקרקעין המצויים בשטחי עזה ויריחו.

2ג. צו עיכוב יציאה מן הארץ, שנתן בית משפט בישראל בענין פלילי או אזרחי או שניתן בהליך של הוצאה לפועל, כוחו יפה למנוע יציאה גם מן האזור ומשטחי עזה ויריחו, אולם אין בו כדי למנוע יציאה משם לישראל או מישראל לאזור או לשטחי עזה ויריחו, אלא אם כן נאמר בו אחרת."

צו עיכוב יציאה מן הארץ

(6) אחרי תקנה 2ג תבוא הכותרת:

"פרק ג': עזרה משפטית

סימן א' - האזור"

⁴ ס"ח התשלי"ט, עמ' 118.

(7) בתקנה 5א -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לגבי קטין תושב האזור" יבוא "או כאמור בסעיף 38 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (להלן - חוק העונשין), לגבי תושב האזור";

(ב) בסעיף קטן (ב), ההגדרה "קטין" - תימחק;

(8) אחרי תקנה 6(ג) יבוא:

"(ד) תושב שטחי עזה ויריחו שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר בישראל יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע באזור בדרך שמבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר."

(9) אחרי תקנה 6ד יבוא:

"חבר המשמר 6ה. חבר משמר כאמור בצו שהוציא מפקד כוחות צבא הגנה האזרחי בישובים לישראל לענין משמר אזרחי בישובים, יראהו כשוטר לענין חוק המשטרה (נכים ונספים), התשמ"א-1981⁶;"

(10) תקנה 8 תסומן 18;

(11) אחרי תקנה 7ב יבוא:

"סימן ב' - שטחי עזה ויריחו"

8. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם תהיה לבית משפט בישראל הסמכות לתת צווים, לפי הדין החל בישראל כלהלן; סמכויות בית המשפט

(1) בענינים פליליים -

(א) צו לשם ביצוע בישראל של פעולות חקירה, לרבות צו מעצר, על פי בקשת הרשות הפלסטינית, לצורך חקירה שהיא מנהלת; צו לפי פסקה זו ישמש אסמכתה להעברת תוצאות פעולות החקירה לרשות הפלסטינית;

(ב) צו למעצרו ולהעברתו לידי הרשות הפלסטינית של תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו הנמצא בישראל, לשם ביצועו של צו הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו; צו למעצרו ולהבאתו בהתאם לתקנה 12(ב), של עד שאינו תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו, לשם ביצועו של צו הבאה כאמור;

(ג) צו עיכוב יציאה מן הארץ לגבי חשוד, נאשם או נידון, הנמצא בישראל ואינו ישראלי, וכן צו כאמור לגבי תושב שטחי עזה ויריחו או לגבי תושב האזור, לצורך ביצוע צו שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו, בענין פלילי שבתחום סמכותו;

(ד) צו למעצרו של אדם שהוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שלבית משפט

⁵ ס"ח התשל"ז עמ' 226.

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 163.

בישראל יש סמכות לגביה, לצורך העברתו משטחי עזה ויריחו לישראל, הכל בכפוף לתקנות אלה;

(2) בענינים אזרחיים -

(א) צו למתן סעד זמני שביצעו בישראל, לצורך הליך אזרחי שמנהלת רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו, בענין שבתחום סמכותה;

(ב) צו עיכוב יציאה מן הארץ לצורך ביצוע צו שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענין אזרחי שבתחום סמכותה;

(ב) בנוסף לאמור בסעיף קטן (א), תהיה לבית המשפט בישראל כל סמכות אחרת לפי הדין החל בישראל, הדרושה לביצוע נספח III להסכם בנוגע לענין פלילי או אזרחי.

(ג) לא יינתן צו מעצר לפי תקנת משנה (א) אם הבקשה למתן הצו לא נתמכה בצו מעצר של בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

9. (א) שר המשפטים ימנה מי שכשיר להתמנות שופט מחוזי כממונה על העזרה המשפטית (להלן - הממונה); הממונה יהיה אחראי על פעולות העזרה המשפטית לפי פרק זה.

הממונה על
העזרה המשפטית

(ב) הממונה יעביר בקשות לעזרה משפטית מטעם מדינת ישראל לרשות הפלסטינית, יטפל בבקשות כאמור המוגשות מטעם הרשות הפלסטינית ויפעל ככל הנדרש ליישום פרק זה ונספח III להסכם, לאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים הדרושים למתן עזרה משפטית.

(ג) לצורך ביצוע נספח III להסכם תהיה לממונה סמכות לתת צווים כלהלן:

(1) צו לגביית הודעה מאדם הנמצא בישראל, שהודעתו דרושה לצורך חקירה פלילית שמנהלת המשטרה הפלסטינית; גביית ההודעה תהיה בנוכחות שוטר פלסטיני, למעט במקרים מיוחדים כפי שתקבע משטרת ישראל;

(2) צו לביצוע פעולות חקירה בישראל, שאינן טעונות מתן צו בית משפט לפי הדין החל בישראל, ולהעברת תוצאותיהן למשטרה הפלסטינית והכל לצורך חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית;

(3) צו למסירה בישראל של הזמנה למשפט שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו;

(4) צו למעצרו של מבוקש כאמור בתקנה 10.

(ד) פעולה של עזרה משפטית לפי פרק זה תתבצע, לפי בקשת הממונה, בידי מי שמבצע פעולות מסוג זה בישראל וברוך שהיא מבוצעת בישראל, אלא אם כן נאמר אחרת בתקנות אלה.

(ה) לבקשות של הרשות הפלסטינית ולמסמכים הנלווים להן יצורף תרגום מאושר לעברית, ולבקשות המוגשות לרשות הפלסטינית יצורף תרגום מאושר לערבית.

10. (א) הוגשה בקשה על ידי הרשות הפלסטינית להעביר לידיה מבוקש, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, לאחר התייעצות עם שר המשפטים, ולאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים להעברת המבוקש בהתאם להסכם, להורות על העברתו לרשות הפלסטינית; לענין תקנה זו, "מבוקש" – מי שאינו ישראלי והוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שהיא בסמכות השיפוט של הרשות הפלסטינית.

(ב) בקשה כאמור תהיה מנומקת ונתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

(ג) הוגשה בקשה כאמור רשאי הממונה להורות לשוטר לעצור את המבוקש. המבוקש יובא, תוך 48 שעות בפני שופט בית משפט שלום אשר רשאי לצוות על מעצרו עד למתן החלטה בבקשת ההעברה. תקופת המעצר לפי תקנת משנה זו לא תעלה על שלושים ימים אלא אם כן ביקש היועץ המשפטי לממשלה להאריכה על יסוד נסיבות המעכבות את ההחלטה.

(ד) החלטת היועץ המשפטי לממשלה להעביר את המבוקש לידי הרשות הפלסטינית לפי תקנת משנה (א) תשמש אסמכתה להחזקת המבוקש במעצר עד להעברתו לידי הרשות הפלסטינית.

(ה) הממונה רשאי, על סמך בקשה מטעם הרשות הפלסטינית הנתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט בשטחי עזה ויריחו, להורות לשוטר לעצור מבוקש שהרשות הפלסטינית עומדת לבקש את העברתו, אם הוא סבור כי המעצר דרוש להבטחת העברתו של המבוקש. מבוקש שנעצר כאמור יובא, תוך 48 שעות, לפני שופט בית משפט שלום, אשר רשאי להאריך את מעצרו לתקופה שלא תעלה על 15 ימים.

(ו) על אף האמור בתקנה זו, לא יועבר מבוקש לרשות הפלסטינית באחד מאלה:

(1) דינה של העבירה שבשלה התבקשה ההעברה הוא עונש מוות, והרשות הפלסטינית לא התחייבה שלא יוטל עליו עונש כאמור, או שאם יוטל, יוחלף בעונש קל מזה;

(2) הרשות הפלסטינית לא התחייבה שהמבוקש לא יועמד לדין בשטחי עזה ויריחו בשל עבירה אחרת מזו שבשלה התבקשה העברתו.

(ז) העברתו של מבוקש שהוא תושב מדינת חוץ תהיה כפופה להוראות ההסכם, בתיאום עם מדינת המוצא שלו ובשים לב לאמנות בין-לאומיות שישראל צד להן; אולם מבוקש תושב חוץ שלא הועבר לרשות הפלסטינית ניתן להעמידו לדין בישראל, לפי הדין החל בישראל כאילו נעברה העבירה בישראל, אם החליט על כך היועץ המשפטי לממשלה והרשות הפלסטינית נתנה הסכמתה לכך.

(ח) הממונה רשאי לעכב את העברתו של מבוקש שנמצא במעצר או במאסר בישראל, עד תום תקופת מעצרו או מאסרו.

(ט) אין בתקנה זו כדי למנוע פעולה לפי כל דין כלפי מי שנמצא בישראל שלא כדין.

11. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם תבצע משטרת ישראל צו שנתן בית משפט לפי תקנה 8 וכן צו שנתן הממונה לפי תקנה 9(ג).

(ב) בביצוע סמכויותיו לפי תקנה זו יחול על שוטר הדין החל עליו בישראל שעה שהוא פועל לביצוע סמכויות מסוג זה.

(ג) משטרת ישראל רשאית להעביר למשטרה הפלסטינית מידע מהמרשם הפלילי, ממאגר טביעות אצבעות של חשודים, ממרשם בעלות רכב, ממרשם האוכלוסין, וכן מידע אחר וחפצים, ככל שהם נחוצים לדעת משטרת ישראל, לצרכי חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית.

(ד) דינה של הודעה שנגבתה בידי המשטרה הפלסטינית בנוכחות שוטר ישראלי כדין הודעה שנגבתה על ידי השוטר הישראלי שהיה נוכח בגבייתה.

(ה) לענין סעיף זה יראו כשוטר גם מי שהוענק לו סמכויות שוטר או מי שהוסמך לערוך חקירות לפי סעיף 109 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁷, סעיף 86 לפקודת המכס [נוסח חדש]⁸, סעיף 20 לחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952⁹, וסעיף 227 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]¹⁰.

12. (א) בקשה מטעם הרשות הפלסטינית לביצוע צווי הבאה שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו נגד אדם לצורך מתן עדות בענין פלילי שבתחום סמכותו תכלול הצהרה שהעברה דרושה לצורך מתן העדות בלבד.

ביצוע צווי
הבאה

(ב) מי שאינו תושב האזור או מי שאינו תושב שטחי עזה ויריחו, המובא לבית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו לצורך מתן עדות לפי תקנה 8(א)(1)(ב), או המתייצב למתן עדות בבית משפט כאמור בענין פלילי, ילווה בידי שוטר או חייל, שיהיה נוכח גם בעת מתן העדות; בתום מתן העדות ילווה השוטר או החייל את העד בחזרה אל מחוץ לשטחי עזה ויריחו, והכל אלא אם כן ויתר העד על הליווי.

13. (א) לא תיעשה פעולה לפי פרק זה אם קבע היועץ המשפטי לממשלה כי היא עלולה לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור או בענין חיוני אחר של מדינת ישראל.

סייגים לעזרה
משפטית

(ב) לא יימסר מידע לפי ההסכם אלא לאחר שמקבל המידע התחייב, בדרך כלל או לענין מסוים, שלא ייעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר, ויבטיח את שמירת סודיותו של המידע, במקרים שבהם, על פי הדין, יש לשמור על סודיות כאמור.

(ג) לא תיעשה פעולת חקירה לפי ההסכם בענין חשד לעבירה, אלא אם כן הוכח, להנחת דעתו של הממונה, כי הפעולה המבוקשת קשורה לעבירה שנעברה.

(ד) שר המשפטים רשאי להורות, דרך כלל או לענין מסויים,

⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

⁹ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

¹⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

שפעולת עזרה משפטית שביקשה הרשות הפלסטינית לא תיעשה אם היא מנעת ממתן עזרה משפטית לפי בקשת מדינת ישראל.

העברת חשוד
לישראל

14. (א) בקשה להעביר מהרשות הפלסטינית לישראל חשוד, שיש לבית משפט בישראל סמכות שיפוט לגביו על פי כל דין וטרם הוגש נגדו כתב אישום, תהיה נתמכת על ידי צו מעצר של בית משפט; הבקשה לצו מעצר תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה, ויצוין בה כי יש יסוד סביר לכך שנעברה עבירה בידי החשוד.

(ב) חשוד שהועבר לישראל לפי בקשה כאמור, זכאי להיעזר בתקופת החקירה בעורך דין לפי בחירתו, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 29 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹¹, למעט סעיף קטן (ו) שבו.

העברת פלסטיני
שנודון בישראל

15. תושב שטחי עזה ויריחו אשר נידון למאסר בבית משפט בישראל, יהיה עונשו במידה שלא בוצע בישראל, ניתן לביצוע בשטחי עזה ויריחו שהוא תושב בהם, זולת אם התנגד לכך; ביצוע עונש כאמור יהיה בכפוף להסדרים שייקבעו בהסכם בין מדינת ישראל לבין הרשות הפלסטינית, ועל-פי צו של שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או שר המשטרה, לפי הענין.

עזרה משפטית
בענינים אזרחיים

16. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע בצו הוראות בדבר -

(1) המצאתם בישראל של מסמכים שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו (בסעיף זה - רשות שיפוטית) בענינים אזרחיים;

(2) הוצאתם בישראל של צווים למתן סעד זמני, לצרכי הליכים בענינים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית;

(3) דרכי גבייתה בישראל של עדות לצרכי הליכים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית;

(4) אכיפתם וביצועם בישראל של פסקי דין חלוטים שנתנה רשות שיפוטית בענינים אזרחיים;

(5) הכרה או אישור של מסמכים שהוציאה או שאישרה רשות שיפוטית.

ביצוע

17. שר המשפטים, בהתייעצות עם ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין צווים לצורך ביצוע פרק זה¹²;

(12) בתוספת לתקנות, אחרי פסקה 12 יבוא:

"13. בחוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), התשנ"א-1991¹²."

¹¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.
¹² ס"ח התשנ"א, עמ' 148.

פרק ג': שחרור אסירים וחסיונות מהעמדה לדין

שחרור והעברה
של אסירים
ועצורים

3. (א) יישומו של סעיף XX להסכם בדבר שחרורם של אסירים שנדרונו בבית משפט בישראל ושל עצורים על פי צו של בית משפט בישראל, או העברתם של אסירים כאמור לרשות הפלסטינית, יהיה על פי החלטה של ועדה, שימנה שר המשפטים לענין זה ולפי אמות מידה שקבעה הממשלה.

(ב) החלטת הועדה תהיה אסמכתה לשחרורו של אסיר או עצור או להעברתו של אסיר לרשות הפלסטינית.

(ג) הועדה רשאית להתנות את שחרורם של אסירים או עצורים, או את העברתם של אסירים כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים; הופר תנאי מתנאי השחרור או ההעברה רשאי בית משפט שלום לצוות כי המשוחרר או המועבר ירצה את יתרת תקופת מאסרו או יועמד לדין בעבירה שבשלה נעצר.

4. (א) מי שניתן בידו היתר כניסה לשטחי עזה ויריחו וחל עליו סעיף XX(5) להסכם, חסיונות לא יועמד לדין על עבירה שהוא חשוד שעבר אותה לפני יום כ"ז באלול התשנ"ג (13 בספטמבר 1993).

(ב) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

פרק ד': הוצאה מישראל

תיקון חוק
הכניסה לישראל
מס' 5

5. אחרי סעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952¹³, יבוא:

"הוצאה מישראל 13א. (א) בסעיף זה –

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"ההסכם" – ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לארגון השחרור הפלסטיני ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

"אזור" – יהודה ושומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של המשטרה לצורך סעיף זה;

"היתר" – כמשמעותו בצו לענין כניסת תושבי אזור או שטחי עזה ויריחו לישראל, המתוקן לפי סעיף 7(ב).

(ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב שטחי עזה ויריחו, או תושב אזור (להלן – תושב) השוהה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.

(ג) לא יחליט קצין משטרה על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את טענותיו; קצין המשטרה יערוך דו"ח בכתב שבו יפורטו טענות התושב ונימוקי ההחלטה.

(ד) ההחלטה בדבר הוצאתו מישראל של תושב תשמש אסמכתה להחזקתו במעצר עד להוצאתו, לתקופה שלא תעלה על ארבעה ימים;

¹³ ס"ח התשי"ב, 354.

קצין משטרה בדרגת סגן ניצב ומעלה רשאי להאריך תקופה זו ובלבד שלא תעלה על שלושה ימים נוספים.

6. תחילתו של חוק זה ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995).

תחילה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור וריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה מטרתו ליישם את ההסדרים הכלכליים שבהסכם בדבר רצועת עזה ואזור וריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין ארגון השחרור הפלסטיני, ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994),¹ והמסמכים שנלוו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור ובהעסקת עובדים פלסטינים בישראל.

מטרת החוק

פרק ב': דיני יבוא

2. בפרק זה -

הגדרות

"ההסכם" - ההסכם האמור בסעיף 1;

"האזור" - יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" - טובין מיובאים שיעדם הוא שטחי עזה ויריחו, וכן טובין המיוצאים משטחי עזה ויריחו למדינות חוץ;

"דיני היבוא" - החוקים הבאים, לרבות תקנות וצווים מכוחם:

(1) פקודת המכס²;

(2) פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937³;

(3) חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949⁴;

(4) חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952⁵, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;

* נחקל בכנסת ביום י"ח בטבת התשנ"ה (21 בדצמבר 1994); הצעת החוק ודרכי הסבר פורסמו בחצעות חוק 2299, מיום י"ז באב התשנ"ד (25 ביולי 1994), עמ' 588.

¹ כתבי אמנה, כרך 32, עמ' 2.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

³ ע"ר 1937, תוס' 1, עמ' 183.

⁴ סי"ח התשי"ט, עמ' 154.

⁵ סי"ח התשי"ב, עמ' 344.